

Coelogyne cristala Ldl.

Foto: P.A.v. Toorenenbergen

In 1834 ontdekte Wallich, destijds directeur van de Botanische tuin in Calcutta, voor het eerst de *C. cristata* in het Himalayagebergte. Reeds 3 jaar later bloeide de plant in de kassen van Chatsworth in Engeland.

Vindplaats:

De *C. cristata* komt met nog enkele andere soorten zoals *C. corymbosa* en *C. elata* op grote hoogten (van 1600 tot 2300 meter) voor in het Himalayagebergte en Nepal. Ze behoren daarom tot de "koudste" Coelogyne's van dit geslacht. In bepaalde tijden van het jaar worden de planten met een sneeuwlaag bedekt en/of zijn blootgesteld

aan enkele graden vorst. Soms worden in de natuur enorme planten aangetroffen, die een grote oppervlakte beslaan.

Omschrijving:

Langgerekte eivormige pseudobulben van 3-5 cm. lang met 2 smalle puntige bladeren. De bloem- stengel komt aan de basis van de bulb schuin omhoog en kan 3 tot 8 prachtige witte bloemen dragen, terwijl de knoppen eerst gelig of groenigwit zijn. De bloem heeft een doorsnede van 7 tot 10 cm. In de keel van de grote witte lip zijn 5 gele kammen en in het midden een gele vlek.

Cultuur:

C. cristata is een zeer bekende liefhebbersplant en kan ook door amateurs zonder een kas, dus in de kamer (lees: vorstvrije logeerkamer of badkamer) goed gekweekt worden, mits men natuurlijk aan de minimale eisen kan voldoen.

Aangezien *C. cristata* zich in de natuur niet als zuivere epifyt gedraagt, doordat de plant in de humus van rotsspleten en ook wel op de rotsen groeit, moet men bij het kiezen van het potmengsel hiermee rekening houden. Behalve de potscherven, geeft men 1/3 veenmos, 1/3 geknipt beukenblad waarbij een hoeveelheid verteerd beukenblad en 1/3 varenwortel van *Dicksonia* of *Osmunda*. Het verteerde blad geeft een humusachtige substantie die men voor epiphyten niet mag gebruiken. Het plantmateriaal mag niet te stevig worden aangedrukt en bovenop legt men een laagje vers veenmos.

Het gebruik van een houten kratje of plastic mandje geeft de beste resultaten.

In de groeiperiode van april-sept.-okt. verlangt de plant een gematigd-koele omgeving en zodra een goede wortel doorzet (te zien aan de uitlopers en gezonde gevulde bulben) dan vrij veel sproeien.

Ook zijn Coelogyne's dankbaar voor bemesting (om de 14 dagen Peters of visemulsie). Probeer in de zomer de koelste plaats voor uw plant te vinden en op warme dagen vaak met een nevelspuit koelte te brengen.

Na oktober begint men minder te gieten om tenslotte in de winter, november-december, een strikte rustperiode te geven op een lichte koude (10 tot 12 graden C.) plaats. De bulben mogen zelfs iets (weinig) verschrompelen. Dan kunt u tussen januari en april bloei verwachten. De bloemen blijven 4 á 5 weken goed; kunnen ook afgeknipt voor een vaas gebruikt worden, maar smetten vrij snel met koud water.

Coelogyne cristata